

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Češke sprave sreča in konec.

Tudi najzagrizenjši protivnik Mladočehov in njihove politike moral bode priznati, da to, kar se je godilo zadnje dni v zlati Pragi, ni družega, nego končna zmaga onih načel, za katere se je šla vsa borba mladočeške stranke proti Dunajskim punktacijam.

Danes ni ga več človeka v Češki, ki bi se še upal očitno ogrevati se za nesrečne te punktacije. Na shodu staročeških poslancev v Pragi izreklo se je preteklo nedeljo 14. t. m. jednoglasno, da staročeški poslanci deželnega zbora češkega sicer ne odlože svojih mandatov, da pa se o pravih predlogah v bodočem zasedanju ne bode obravnavalo, da se sploh odlože za tako dolgo, dokler se ne povrne mir in vzajemna pravicoljubnost pri vseh strankah. Da pa je do tega še dolga pot, priznavajo Staročeški sami in da je sprava torej če ne popolnoma pokopana — odgodena vsaj na nedoločen čas.

Znamenita bode ostala deklaracija staročeških poslancev z dne 14. t. m., s katero so očitno stopili v nasprotje proti daljnemu izvrševanju obravnav o dokončanju sprave, o kateri sami priznavajo, da je na nečuvven način razburila duhove po deželi. Sovražno postopanje Nemcev pri raznih prilikah, posebno pa pri zadnji deželni razstavi, ni pripomoglo, da bi se bila podelila ta razburjenost. Politični položaj se je v mnogem spremenil od poslednjega zasedanja in na to je treba jemati ozir tudi zastopnikom staročeškim, ki hoté navzlic nasprotstvu v političnih nazorih skupno postopati z vsemi strankami za blagor domovine.

Naglašala se je gledé bodočega postopanja proti punktacijam popolna solidarnost s konservativnim veleposestvom. Organ Mladočehov izjavil se je, da se bodo tudi Mladočeši udeležili vsake skupne akcije v interesu naroda.

Tako vidimo torej, da je zavlada gledé punktacij v vseh merodajnih krogih čeških le jedno samo mišljenje in to je tisto, katero so zavzemali

že iz vsega početka Mladočeši. Če tudi Staročeši tega še zdaj nečejo kar naravnost priznati, nam vender kaže njihov najzadnji sklep in njihova znamenita deklaracija, da nima ni oni, ni konservativno plemstvo volje, da bi proti očitni volji naroda, ki stoji za Mladočeši, pobirali za Nemce kostanj iz žrjavice.

O spravi se torej ne bode govorilo v bodočem zasedanju deželnega zbora češkega, o Dunajskih punktacijah pa v njih sedanjih oblikah javaljne kedaj.

Za zdaj dosegli so Mladočeši ta uspeh, to se ne dá tajiti. Na njih odločnosti, oziroma na odločnosti češkega naroda pa bode pokazati, da to, kar so danes proglasili za škodljivo, ostalo bode škodljivo tudi na leto, čez deset ali še več let.

Kako se bodo obnašali Nemci nasproti temu novemu položaju in kaj bode storila vlada, to je zdaj veliko uprašanje, o katerega rešitvi se čujejo razni glasovi. Nekateri oficijozni organi sicer trdijo, da se nikakor sprava ne bode usilila češkemu narodu proti njegovi volji, da je to popolnoma izključeno, ker grof Taaffe ni mož, ki bi hotel vladati s silo.

Na drugi strani pa smo čuli že toliko vika in krika iz nemškega tabora proti „upornim“ Čehom, toliko klicev po Kollerji, izjemnem stanu in jedrnatih ljubeznivostih, s katerimi bi liberalni Nemci radi osrečili neupogljivi češki narod, da bi se nikakor ne čudili, če bi elastični grof Taaffe se danes ali jutri odločil za kak korak, ki bi bil diametralno nasproten nazorom gori omenjenega oficijoznega organa in bi svet iznenadil s kako nepričakovano novo obliko sprave.

Točko je za danes gotovo, da v bodočem zasedanju deželnega zbora češkega bodo glede tega važnega uprašanja vsi zastopniki češkega naroda složni in jednih misli in to je zasluga in uspeh odločnega postopanja Mladočehov. Na tej podlagi dala se bode morda vender le doseči sloga tudi za daljnje delovanje češkega naroda, kar gotovo iz srca želi vsak iskreni Slovan.

Državni zbor.

Na Dunaji 14. februarja.

Pogodba z Dunavsko parobrodsko družbo je vsprejeta in desetletna podpora skupno 5 milijonov dovoljena. — Mnogo se je nasprotovalo, malo zagovarjalo, a vsprejeta se je. Res prve seje bile so burne, končne pa tem mirnejše. Poslanci celih dežel se niti govorov niti glasovanj v podrobni obravnavi niso udeleževali. Zanimanje je hitro popminulo. Ko je opozicija videla, da je vse delovanje neuspešno, prepustila je nasprotovanje jedinemu Luegerju, ki je do zadnjega trenutka premočne svoje nasprotnike ob vsaki priliki opominjal, da načrt še ni vsprejet. Seveda ni bilo več mogoče mnogo ukreniti in vse protiglasovanje bi ne bilo mnogo pomagalo, k večjemu le zakasnilo vsprejetje.

Ob 10¹/₄ uri dopoldne otvoril je predsednik dr. Smelka 114. sejo.

Po prečitanih peticijah prišla je takoj podrobna obravnava o podpori namenjeni Dunavski parobrodski družbi. Razpravljal se je najprvo § 3., ki zahteva, da ista družba vsako leto, dokler obstoje pogodbe, porabi 500.000 gld. povprečno za nove plovstvene naprave, oziroma prenovljenje starih po gotovem načrtu, ki se ima vsako leto sproti predložiti v potrjenje trgovinskemu ministerstvu.

K tej točki govoreč označi posl. Gessmann naslanjajoč se na izjavo dr. Russovo potrebo osnovne prenaredbe družbene uprave. Kajti, ako je tudi izginil stari upravni svet, ki je bil le del vse uprave, ostala je vender glavna administracija ista in se ni prenovila. Po istega govornika izjavi tudi državno nadzorstvo ni zadostovalo, da bi preprečilo nered, radi tega treba družbo sekvestrovati.

Posl. Liechtenstein zagovarja se proti napadom Szczpanovskega, popravi nekatera poročila v številih iz zadnjega govora, sicer pa načela izrečena v govoru neizpremenjeno ponavlja.

Vladni zastopnik Bazant omeni, da so po-

LISTEK.

O alkoholu in duhanu.

Ruski zdravnik dr. Aleksejev je spisal „Zgodovino borbe proti pijančevanju“ in naprosil slovečega ruskega pisatelja Leva Tolstega, naj mu spiše primeren uvod. Tolstoj je za uvod spisal razpravo: „Zakaj se ljudje omamljajo?“ Pesnik obsoja strogo uživanje vina, piva, duhana, opijuma, ter pravi mej drugim: To ni nedolžno uživanje, kakor mislijo mnogi ljudi, nego otrov, ki očevidno škoduje zdravju, prouzroča bolezni in umanjšuje človeštvo bolj kakor najbolj krvave vojske in najbolj grozne bolezni. V človeku je dvoje popolnoma različnih vrst pokretnih sil. Jedna je nizka čutna, a druga umna sila. Naša nizka narava nas goni, da jemo, pijemo, dihamo, spavamo, da se gibljemo in množimo istotako, kakor tudi druge pokretne sile, katere delajo v stroju. No ono plemenitejšo, umno bitje, ki je v nas, vsega tega ne dela; njegovo delovanje obstoji v tem, da presoja ono, kar delamo. Vest naša je mirna, dokler se ž njo zlagajo naše misli in dela. Toda tudi najmanjša misel, še bolj delo, ki se ne ujema z vestjo, poruši duševni mir in vest nam pravi, da smo zašli na krivo pot. Ako človek čuti nesoglasje mej svojo vestjo in svojim delovanjem, ne more nadaljevati dela, dokler je ne privede v sklad s svojo vestjo, ali pa da hoté za-

dušiti glas vesti. Tako trdi ruski pesnik in filozof. Njegov spis je obelodanjen najprej v nekem angleškem časniku, a kasneje v francoskem prevodu. Francoskemu prevoditelju je palo na um naprositi najodličnejše učenjake in pesnike, da bi mu priobčili svoje nazore o tem spisu L. Tolstega. Temu pozivu so se odzvali Dumas, Zola, Simon, Daudet, Sarcey, Charcot in mnogi drugi.

Dumas je takoj odgovoril s celo knjižico. „Da sva midva, grof Tolstoj in jaz — tako pripoveduje mej drugim — ustvarila ta svet, ali bolje, grof Tolstoj ali jaz, ker je to naloga, ki jo samo jeden izvršiti more, gotovo bi ga bila drugače naredila kakeršen je sedaj, seveda če bi že takrat to vedeli kar vemo danes. No, mi smo našli svet že ustvarjen ter se moramo ž njim zadovoljiti kakeršen je. Si smemo li domišljati, da bi poboljšali siromašne narode s tem, če bi jim vzkratili pušenje in pitje? O tem se niti sanjati ne da. Vsi naši zakoni, vsa naša društva za zmernost ne morejo tega izposlovati; da, niti filoksera ne, ker se še nikdar ni delalo toliko umetnega vina, kakor od takrat, ko so gorice uničene, in še nikdar se ni pušilo toliko smodk, kakor od takrat, ko ne moreš pušiti cenih smodk in odkar so se dobre tako podražile.“

Emil Zola pravi. „Jaz niti ne pušim smodk niti ne pijem vina, a vender ne morem reči, da sem zato postal modrejši. Človek puši in pije, da se zabava, a malo po malo mu to postane navada.

No, za Boga, zakaj ne bi privoščili te zabave in navade ljudem, katerim to ne škoduje?“

Filozof Charcot veli: „Alkohol in duhan moreta škoditi, toda zmerno se lahko uživata, kakor dokazujejo nebrojni primeri. Sicer so se pa odurnejše stvari dogajale predno je bil uveden alkohol in duhan, a običaji so postali mečji in blažji, odkar ljudje pušijo in pijo. Smemo li s tega sklepati, da sta alkohol in duhan faktorja, ki uničujeta moralo? Tolstojeva dokazovanja so preterana.“

Profesor Ljudevit Rückner trdi: „Ker sta se alkohol in duhan udomačila pri vseh narodih, dokazuje to, da je ta užitek prava potreba za človeško naravo, a če ima zloraba duhana in alkohola i škodljivih posledic iz tega še ne sledi, da je to uživanje škodljivo, kakor tudi nihče ne more reči, da so železnice škodljive, ker se na njih dogodi toliko nesreč. Ako Tolstoj trdi, da se ne pije in ne puši za zabavo, nego, da se uduši glas vesti, bi človek moral soditi, da pri polovici ljudi na svetu vest neprestano molči, a to se ne da verovati; res je, da nekateri nezmerno pijo, da uduše svojo vest ali zlovoljo, no to še ni pravilo, pač pa izjema.“

Profesor M. Carrière pravi. Jaz rad pijem čašo vina ali pive, toda ne za to, da udušim svojo vest, da se omanim, nego da se po trudapolnem delu okrepčam in prijetno zabavam z dobrimi znanci in prijatelji.

ročila o stavbenem načrtu družbe zbornici niso predložila, ker bi zbornica pač o istinitosti soditi ne mogla. Ko pa posl. Lueger zahteva, da se poročilo sklepom pogodbe natisne, da se vsaj na ta način objavi poslancem, se vladni zastopnik izjavi proti predlogu.

Nadalje nagovarja sekcijski načelnik Bazant družbo, katera svojega plovnega gradiva ni precenila, kar sta potrdila dva po vladi poslana izvedenca, ki sta isto tako cenila vse naprave na 18 milijonov goldinarjev. Tudi se mu vidi za vse rekonstrukcije zadostna svota 2.500.000 gld., kajti stare ladije bodo, kadar dobé nove parne stroje, popolnem porabne, kar priznavajo tudi izvestja tujih vlad pohvalno.

Posl. Lueger stavi uprašanje, zakaj trgovinsko ministerstvo ni poročila o stavbenem načrtu predložilo, ko bode predlog vendar veljal tudi za pretečeno leto in bi bilo potrebno vedeti, se li bode tudi za isto leto porabila nastavljen svota ali ne. Zahteva tudi, da se ozira družba pri nakupu po možnosti na naše tvrdke.

§ 3. se na to brez premembe vsprejme in prične obravnavati o § 4. V tem odstavku prepušča se družbi svoboščina nastaviti vozarinske cenike, kakor tudi urediti vse druge pogoje, a vse te določbe mora naznaniti trgovinskemu ministerstvu. Tudi dostavi v pregled od vlade nastavljenim nadzornikom vse svoje knjige in listine. Če se pa prvi svoji pravici družba kedaj odpove, prevzame jo v isti meri vlada.

Posl. Heilsbergu vidi se vsa sprava jako ugodna, le državno nadzorstvo bi trebalo poostriti. Tudi naj bi se potom pravosodja preiskavalo, koliko resnice je na trditvah Luegerjevih. Konečno predlaga k § 4. še odstavek, kateri določa, da družba ne bode tudi za druge obdunavske države premenila vozarinskega cenika.

Posl. Lueger meni, da je ta dostavek nekaka zatvornica proti ogerskemu ministerstvu, s katerim se je družba preje pogajala, a ker je onostranska vlada zahtevala svobodščino cenika, so obravnave prenehale. Naša vlada naj bi zahtevala vsaj določitev maksimalnega in minimalnega cenika. Vsaj preostaja družbi tudi še potem dovolj svoboščine pri nastavi vozarine.

Ker se tudi trgovinski minister Bacquehem i poročevalec Peez izjavita za Heilsbergov pristavek in slednji tudi proti Luegerjevemu vsprejme se § 4. s prvim dostavkom.

Na to prične se obravnavati § 5., ki določa vladi pravo imenovati v administracijo dva člana, katerih eden je zopet član slučajnega administracijskega odseka.

Posl. Lueger želi, da vlada imenuje toliko zastopnikov, da imajo v upravnem svetu vselej večino in da smejo uradniki biti le avstrijski državljani.

Poročevalec Peez protivi se obema predlogoma, ki se na to odklonita. Potem se § 5. vsprejme brez spremembe.

§§ 6., 7., 8. in 9. vsprejmo se bez obravnave; isto tako § 10.

K § 11. stavi Steinwender dostavek, v katerem zahteva, da se doneski družbe in posamnikov v zavarovalnico, oziroma v pokojninski zaklad družbe odrede tako, da bode isti tudi varen.

§ 11. se na to vsprejme z dostavkom.

K § 12. želi Heilsberg, da družba plačuje državi 15 % čistega dobička kot povračilo.

Po kratki izjavi trgovinskega ministra Bacquehema se § 12. vsprejme po Heilsbergovi spremembi.

§§ 13., 14. in 15. vsprejmó se bez obravnave.

§ 16. o ustupu v pravomočje se izpusti, ker je rok že potekel.

Konečno se vsprejme še zakon, ki uživotvori pogodbo. Člen 1. vsprejme se takoj, k 2. in 3. členu doda se določba, katera opolnomočuje vlado za 200.000 gld., ki je sme letos porabiti v poravnavo že zapadlega roka.

Vsprejmeta se tudi resoluciji odseka, ki pozivljata vlado, da uvede strogo nadzorstvo in goji vzajemni sporazum mej družbo in Lloydom.

Poslanci Pacak, Kaiser in Robič, ki so z drugovi uložili načrte v premembo domovinskega zakona, je utemeljujejo, na kar se izroče vsi trije načrti upravnemu odseku v presojo in poročevanje.

Posl. Kathrein poroča o predlogu glede zboljšanja plač diurnistom in ga priporoča.

Posl. Lueger želi, da vlada izvede to še v

tej sesiji, kar podpirata tudi posl. Fuss in Pacak, na kar se predlog Luegerjev vsprejme.

Obravnavata se na to prekine in seja zaključí ob 4. uri popoldne.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 17. februarja.

Državni zbor.

Državni poslanci pripravljajo se z nervozno nestrpnostjo za počitnice. Vladna predloga gledé provizorne ureditve trgovinskih razmer mej Avstrijo in Srbijo bode skoro rešena, a tudi vladna predloga o reformi neposrednih davkov ne bode dolgo zadrževala počitka potrebnih poslancev. Važna zadeva, katero bode še rešiti, je še ta, da se bode kazenski odsek proglasil permanentnim. Tudi gospodske zbornice zadnja seja bode prihodnji teden.

Shod staročeških deželnih poslancev.

Kakor smo že poročili, je bil v nedeljo shod staročeških deželnih poslancev. Navzočnih je bilo 30 poslancev, predsedoval pa je namestu dr. Riegra posl. Zeithammer, ki je pozdravil poslance in poročal o dogovorih eksekutivnega komitéja z veleposestniki. Pri teh pogajanjih dogovorilo se je solidarno postopanje kluba staročeškega in veleposestniškega zlasti gledé punktacij. Kluba sta se pogodila glasovati za razpravo o punktacijskih predlogah šele tedaj, kadar bodo vse gotove in došle pred dež. zbor in kadar se bode pomirila sedanja razburjenost naroda češkega. Vsled tega dogovora čredlaga eksekutivni odbor, da naj pridržé staročeški poslanci deželnozorske svoje mandate. Debata r tem poročilu in predlogu bila je burna, zlasti v tem oziru, da so se poslanci prav razko pritoževali padi postopanja vlade in Nemcev. Predlog, da je oridržati poslanske mandate, vsprejel se je jeduoplasno in sklenilo se je izdati posebno izjavo.

Ogerski državni zbor.

Ogerski državni zbor sešel se bode te dni. Začetkoma moral bi voditi razprave starostni predsednik. Najstarejši član ogerskega državnega zbora je Hrvat Vukotinić in Hrvatje so že zahtevali, naj Vukotinić vodi razprave ogerskega državnega zbora v hrvatskem jeziku, kar je seveda silno razkačilo madjarske šoviniste. Zategadelj se je gospod Vukotinić odpovedal temu predsedništvu, kajti milostna naklonjenost madjarskih kričacev je zanj največja sreča.

Vnanje države.

Pasíc in Garašanin.

Nekdanja desna roka razkralja Milana, Miljutin Garašanin, načelnik kluba napredne stranke, objavil je v "Videlu" nastopno odprto pismo na ministerstva predsednika Pasica: "V svoji izjavi, s katero ste odgovorili na interpelacijo gledé iztiranja kraljice Natalije, motiviralo se je to sramotno dejanje vlade, kateri ste Vi predsednik, s tem, da je kraljica Natalija pletla s pomočjo napredne stranke nekeke spletke. V imenu napredne stranke izjavljam slovesno, da je vse, kar ste v tej zadevi rekli o naprednjaških spletkah, laž in nova infamija v dolgi vrsti infamij, katere ste doslej zakrivali. Lagati je malenkostna stvar za izdajalca! — Da gosp. Pasíc tega pisma ne bode posebno vesel, ni treba še posebe naglašati.

Pruski šolski zakon.

Redni in nekateri izredni profesorji Berolinske univerze poslali so pruskemu dež. zboru petecijo gledé predlagane reforme ljudskega šolstva v klerikalnem zmislu. Petecija pisana je jako ostro in vzbuja senzacijo, zlasti ker so jo podpisali tudi profesorji bogoslovne fakultete. Uspeha se peticijonarji niso nadejali, to je le prvi korak k veliki agitaciji, ki se bode začela proti šolski reformi.

Egipt in Turčija.

Novi khedive egiptski pojde bržkone osobno v Carigrad poklonit se sultanu, akopram mu Anglija odsvetuje to storiti, Francija in Rusija pa mu prigovarjata, naj gre sam iskat fermana. To nasprotstvo je povsem umevno. Abbas ima prav za prav dva sucerena: Turčijo in Anglijo. Turčija ima močan interes, da ga podpira, dočim deluje Anglija samo na to, da bi mu odvzela vseh upliv in vso veljavo. To vé tudi novi khedive dobro in zategadelj nagnjen je bolj na stran francosko-rusko nego na Angleško.

Dopisi.

Iz Krškega 14. februarja. [Izv. dop.] Plesni venček dne 7. februarja, katerega so priredili pomožni uradniki, "peresarji", izvršil se je prav povoljno, tako da bode 12 revnih šolarjev dobilo novo obuvalo in poleg tega se je dala tudi denarna podpora neki revni obitelji.

Dobrodelno veselico obiskalo je približno 100 oseb; bili so zastopani vsi uradi v Krškem izvemši gospodov učiteljev in učiteljic, kateri so pa glede na blagi namen storili svojo dolžnost z denarno podporo in bi bili tudi gotovo k veselici došli, če ne bi bilo influence.

Počastil je mej drugimi odličnimi osebami zabavo s svojo navzočnostjo blagorodni gospod c. kr. okrajni glavar.

Da se je zamoglo preskrbeti revnim šolarjem obuvalo, imajo se "peresarji" zahvaliti v prvi vrsti plemeniti gospej Josipini Hočevar, blagemu gospodu c. kr. okr. glavarju, c. kr. poštarju in drugim meščanskim dobrotnikom, pa tudi našemu gospodu vikariju.

Vse je šlo gladko! Organist Krški je pa izvršbal prav dobro svoje peve pa tudi novi kvartet "Digudajci" obnesel se je prav povoljno in vzbujal mnogo smeha.

Najemnica gostilne, gospodična Ivanka Končan, je izvršno postregla občinstvo z jedjo in pijačo ter žrtvovala zdato svoto v blagi namen.

No "peresarji" glede na dober uspeh so dobili pogum, videč, da jim je naklonjena višja gospoda pa tudi naše meščanstvo in so sklenili prirediti v postnem času veselico z igro, petjem, igranjem na glasoviru itd. in sicer v blagi namen, če tudi so sami podpore potrebni.

Videlo se je pa pri zabavi 7. februarja, kakor tudi pri plesu meščanov dne 14. februarja, da se da v Krškem še kaj napraviti, če bi bilo — složnosti!

Pogreb Frana Cegnarja

bil je lep in dostojen starega bojevnika za národna prava, odličnega slovstvenika in pisatelja slovenskega. V sprevodu bili so v ogromnem številu zastopani vsi stanovi Tržaških Slovencev, tako da je bila vrata žalujočih nepregledna. Ob tej priliki smo se še le do dobrega prepričali, kaj nam je bil naš Cegnar, ob tej priliki smo se še le uverili o velikem spoštovanju, koje je užival pokojnik pri rojakih naših. Na obrazih vseh, brez razlike, zrcalila se je globoka žalost na izgubi, ki nas je zadela. Slabo, tužno vreme — dež je naletaval neprestano — bilo je verni odsed čustev, ki so pretresala vso našo notranjost. Grobna tišina vladala je v cerkvi sv. Antona novega, ko je duhovnik opravljal svete obrede in stotine in stotine navzočih združevalo je kipeče molitve svoje za mir in pokoj onega, ki je bil ne le zvest sin naroda svojega, ampak tudi njega veliki dobrotnik. — Večkrat že imeli smo priliko čuti pevske zbor "Slov. pevskega društva" — čuli smo ga že v cerkvi pri narodnih veselicah in v koncertni dvorani — ali tako krasno, tako precizno, tako ganljivo ni še pel nikdar. Svečanostni in resni trenotki uplivali so izvestno tudi na vsacega posamičnega pevca, da je v pesem — žalostinko zlival pristna svoja tužna čustva.

Omeniti moramo, da so zapeli tudi Cegnarja samega umotvor izza leta 1847 — ako se ne motimo — :

Blagor mu, ki se spočije,
V črni prsti v Boga spi.

Ko je odzvenel zadnji akord te žalostinki, solzile so se oči nam vsem.

Do pokopališča pri sv. Ani spremil je pokojnika le ožji krog sorodnikov, prijateljev in znancev. V kapeli se je blagoslovilo truplo, a pred kapelo — ker grob še ni bil prirejen in se je rakev položila čez noč v kapelico, za to namenjeno — poslovil se je gosp. profesor Mandič v imenu sorodnikov in v imenu naroda slovenskega od nepozabnega nam Cegnarja naglašajoč neumorno trudoljubnost pokojnikovo in slikajoč njega kristinosti znaj, ki mu ni pripuščal, da bi pred komur si bodi upogibal tilnik svoj. Njega pogum, njega krepko voljo in trdno narodno prepričanje niso mogle zrušiti niti krutosti Bahovega absolutizma. Cegnar stal je vedno trdno in nepremično, kakor stoje trdne skale tam na sivem Krasu.

Govornik obrnil se je slednjič do duha pokojnikovega, dvignivšega se gori nad oblake in oprostitvšega se zemskih okov, da prosi in moli Boga za srečno bodočnost naroda slovenskega.

In zopet so rosile solze lica naša, dragocenejšje od biserov vsega sveta: kajti padale so na rakev uzornega moža, uzornega rodoljuba in uzornega človekoljuba.

Mračilo se je, ko smo se vračali z grobov; pri tem pa nas je z elementarno silo prošinjala ta jedina želja, da postanejo vsi Slovenci od prvega do zadnjega sami Cegnarji, ne kot literati, ampak kot značaji. Spomin, ki ga je ostavil Fr. Cegnar, bodi nam zvezda-vodnica, njega jasni vzgled pa napotek, kako treba ljubiti domovino.

Pri pogrebu so bila zastopana vsa tukajšnja društva po deputacijah. Vencev je bilo malo na

ralvi, ker hočejo Tržaški Slovenci ostati zvesti prelepemu običaju, slaviti spomin onih dragih, ki so odšli v večnost, s tem, da skrbijo za pravo vzgojo onih, ki naj ustopijo za nami v kolo narodnih bojevnikov. Darovi družbe sv. Cirila in Metoda nabirajo se že mej nami, da proslavimo na najprimernejši način spomin Frana Cegnarja in uverjeni smo, da se tudi Slovenci po deželi odzovejo svoji dolžnosti do spomina ravnokar umrlega veleuma in dobrotnika vsega naroda.

Mir in pokoj Cegnarjevi duši!

—č.

Bleiweisova slavnost slovenskega akademičnega društva „Slovenija“ na Dunaji.

(Dalje.)

V naslednji točki nastopil je v krasni, zvonki in silno prikupni pesni Fr. Bohmovi: „Tvoje oči“ občeznani in cenjeni naš operni pevec gosp. Josip Trtnik.

Skladba Bohmova je jako prikupna, lahko umljiva, polna nežnosti in vesele svežosti prava lirika kompozicija. Sosebno konec njen deluje očaravalno na poslušalca.

Ravno ta pesem pokazala je mojstersko tehniko in fini razum našega rojaka, ki ni le izboren junaški prednašalec, temveč ume i najnežnejše in najslajše občutke izražati toli divno, kakor ni bilo pričakovati od njega i od nikogar.

Burno odobravanje poklicalo ga je zopet na oder, dodal je še Vilharjevo: „Nezakonska mati“, Kakor že prejšnja pesen, tako je tudi ta pokazala, da ume naš pevec i oni „bel canto“, kateri je zaželel v ugodnih kritikah krog Dunajskih listov čuti pri pevci. Srčna bolest, ki veje v pesni, bila je toli pogojena, da je napravila na vsacega poslušalca najpopolnejši utis. Tudi jezik, oziroma izgovor je bil toli čist, da so vsi naši slovanski gostje pesem umeli v vsakem oziru. — Tudi po tej pesni žel je operni pevec Trtnik obilo pohvale in vsestransko čestitanje.

Za njim nastopil je mešani zbor „Slov. pevskega društva“ pod vodstvom pevovodje gospoda Buchte, ter zapel krasno Nedvedovo: „Nazaj v planinski raj“.

Z dobroznano sigurnostjo izvedel jo je zbor pod točnim vodstvom kar najelegantnejše. Presenetil pa nas je fini razum, kateri je pokazal isti zbor ob tej priliki za jugoslovanski čut, kakeršnega žalibog moramo v istem zboru le prevečkrat pogrešati — isto opazili so i strokovnjaki, ki so izjavili, da so čuli isti zbor pevati s tolikim istinitim uspehom le prav redko kdaj.

Mešani zbor pokazal nam je najlepše slovansko vzajemnost in občeslovanski čut, ki se tudi v pesni dan na dan oglašča močnejše. Sestavljen je iz zastopnic in zastopnikov vseh slovanskih rodov.

Ob koncu pesni zaorilo je naudušeno odobravanje, kateremu se je odzval zbor s tem, da nam je zapel domačinko: „Po jezeru“.

Pozabili smo, da smo na daljnem Dunaji, misel se nam je vrnila v domovino in polni oduševljene radosti poslušali smo pesem, ki nam je znana malo da ne iz zibel. Pa tudi ostalo slovansko občinstvo vedelo je ceniti našo pesem in ploskalo burno.

Bodoča točka bila je določena našemu rojaku, junaškemu pevci, ki je proizvajal recitativ in arijo iz opere „Josip“ (zložil Mehul). Zopet mu je bila prilika dana razviti ves svoj krasni glas in očarati občinstvo z njim. Z nenavadno paznostjo, da, z občudovanjem sledilo je občinstvo pevci, ki je s prirojeno mu lahkoto in neprisiljenostjo izvajal svojo nalogo. Čutili smo tudi v tem junaškem spevu srčni boj junaka Josipa v Egiptu. Tu kraljeva velečast, odsvit največjega krasu in vse mogočnosti, — tam revščina in beda.

Pevci je bil ta večer prav srečno razpoložen in akopram dvorana ni povsem akustična, vendar je prodrli krasni in zvonki njegov glas. Ne manja hvala bodi spremljevalcu na glasoviru, ki je sosebno pri tej ariji pokazal svojo dovršeno tehniko in razumni okus tudi o najtežavnejših mestih. Gospod Janko Macák izvršil je svojo ulogo tako, da sme biti ponosen na zaslužen uspeh celega prednašanja, ki ni bilo v najmanjšem delu njegova zasluga, ker se je toli fino podrejeval oziru in zahtevi pesni kakor tudi akomodoval pevci in s tem dvignil učinek.

H koncu dodal je g. Tertnik še znano Zajčevo „Domovino“, ki je vzbudila najburnejše odobravanje.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Deputacija slovenskih državnih poslancev) je bila predvčeranjim pri minister-skem predsedniku grofu Taaffeu in pri poljedelskem ministru grofu Falkenhaynu ter prosila pripomoči, da se kar preje mogoče dovrši izsušenje Ljubljanskega barja. Ministra sta odgovorila, da se bode stvar takoj vzela v obravnavo, ko bode ta rešeni pritožbi tovarn v Fužinah in v Velčah. Poljedelski minister je še naznanil, da se bode že v bodočem zasedanji dežel. zboru kranjskemu predložil načrt zakona o izsuševanju barja.

— (Družba sv. Cirila in Metoda) je prejela veliko zbirko knjig razne vsebine, ki jih je daroval ključavničarski mojster g. Josip Rebek. Iskrena hvala! Naj bode v vzgled slovenskim obrtnikom! — Sedaj v predpustu, v času razvedrilnih zabav, spominjajo se nas večkrat naša narodna društva in požrtvovalni domorodci. Tako nam je nabral g. pravnik Podgornik na veselici v Borovnici 11 gld. 20 kr.; neimenovan duhovnik nam je doposlal „za predpust“ — kot odkupino od veselice — 5 gld.; po g. Kosmaču, predsedniku narodne čitalnice v Cirknem na Goriškem, smo prejeli 5 gld. nabranih pri veselici 2. februarja; g. Bolča, Čeh, nam je daroval 1 gld. 20 kr.; gosp. Anton Kozlevčar, uradnik južne železnice v Št. Petru na Krasu, nam je doposlal 1 gld. 10 kr., nabranih pri igri in veseli družbi v Mariborski čitalnici pa 1 gld. 1 kr. — Ko s hvaležnim priznanjem beležimo darove posamnikov ter vesele prispevke kot vire, po katerih bi naša družba gmotno še prav lahko napredovala, zaznamujemo iskrenimi čutili dar g. Fr. Lipolda, Mozirskega, ki se je na grobu starega si prijatelja spominjal nas živih ter naklonil naši družbi 5 gld. Slovenci posnemajmo vzgled vrliga domorodca!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Imenovanja.) Poštami praktikanti so imenovani: V Ljubljani g. H. Leinfellner, v Celovci g. R. Pliemitscher, v Mariboru gosp. vitez Diskan, v Gradci g. Fr. Borbely.

— (Jour-fixe „Sokola“.) Pri jutrišnjem Sokolskem večeru sviral bode tamburaški zbor prvi-krat nov večji venec narodnih pesmij „Odmevi domovinski“, katerega je zložil gospod Janko Macák v Trstu in poklonil tamburaškemu zboru „Ljubljanskega Sokola“. Ta venec obsega pesmi: „Od straže Hrvaške“, „Vse je veselo“, „Ljubca moja, kaj si st'čila“, „Mi ptičica zapoje“, „Slovo“, „Nikdar ne bom pozabil“, „Dolenjska“ in mnogo skladateljevih motivov in prehodov. Dalje je na programu nova Zajč-Farkaševa skladba „Frankopanka“ in pa kuplet v šalivem prizoru g. Jeniča, ki sodeluje iz prijaznosti. Spremljevanje za tamburice uglasbil je g. Jos. Noll. Pevski klub „Sokola“ sodeluje z raznimi pesnimi. Brez dvoma bode torej večer prav živahen.

— (Koncert Koczalski.) Program za današnji koncert sedemletnega umetnika Raoula Koczalskega je nastopi: I. del. 1.) J. S. Bach: Gavotte (G-moll). 2.) L. van Beethoven: Sonata (op. 53). a) Allegro. 3.) B. Godard: Mazurka (B dur). 4.) A. Rubinstein: Romanca (op. 44, Nr. 1). 5.) Raoul Koczalski: a) Valse (op. 42), b) Mazurka (ob. 40). (Poklonjena Nje c. in kr. visokosti gospe nadvojvodinji Elizabeti Mariji.) II. del. 6.) Fr. Chopin: a) Preludio, b) Nocturno, c) Valse. 7.) P. Čajkovsky: 8.) Padarewky: „Au Soir“. 9.) F. Liszt: Ogorska rapsodija XIII. Na razpolaganje nam je cela vrata sodb Dunajskih in Pariških časnikov, ki so jako laskavo izražajo o čudotvornem mladem umetniku poljskem, katerega imenujejo pravi fenomen. Gotovo je torej, da bode imelo občinstvo izreden umetniški užitek. Začetek koncertu je ob polu osmi uri zvečer.

— (Rafinirano sleparstvo.) Dne 10. oktobra lanskega leta prišel je neznan, elegantno oblečen gospod na Ljubljanski poštni urad in predložil uradniku nakaznico za 500 gld. Ker tujčeve identitete — nakaznica adresovana je bila na tujca, stanujočega v hotelu „pri Maliču“ — ni mogel nihče potrditi, brzojavilo se je uradno v Celje, je-li ta svota istinito uplačana. Poštni urad v Celji odgovoril je brzojavno, da je dotična nakaznica pristna, ni pa navel s številkami uplačane svote. Z ozirom na ta uradni odgovor izplačal je uradnik v Ljubljani svoto 500 gld. in tujec jo je hitro odkuril. Na Dunaji zasledili so sedaj, primerjaje zapisnike, da je bila nakaznica falsifikovana. Slepar uplačal je v

Celji 5 gld. in potem ponaredili nakaznico tako, da je zapisal poleg besede „pet“ — še „sto“. — Ker je za nakaznice, glaseče se na 500 gld. plačati več poštne, prilepil je slepar še potrebne marke in nanje ponaredil pečat Celjskega poštne urada. Isto tako kakor Ljubljansko pošto, osleparil je fini tujec tudi še nekaj drugih pošt, in si tako služil svoj kruhek na prav lahak način. Razen Ljubljanske pošte oškodovane so tudi še pošte v Trstu, Gradcu, Inomostu in še v nekaterih drugih mestih. Škoda, katera je nastala erarju v Ljubljani, plačati mora dotični siromašni uradnik, ki bode 495 gld. izvesto težko utrpel. — Sleparja so že ujeli, in sicer na Češkem in ker je vojaški begunec, sodilo ga bode vojaško sodišče.

— (Podčastniki domačega c. in kr. pešpolka baron Kuhn) šte. 17. prirede plesni venček dne 24. t. m. v dvoranah starega strelišča. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Kmetovalec.) ilustrovan gospodarski list s prilogo „Vrtnar“ ima v svoji 3. št. nastopno vsebino: Konjerejčeva opravila meseca februarja. — O deteljnem semenu. — Naprava dobre apnenice. — Oves Potatoes in Wilkomm. — Živina v hlevu. — Uprasanja in odgovori. — Gospodarske novice. — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske. — Tržne cene.

— (Novomeški dijaki) priredili bodo 9. marca v tamošnji čitalnici veliko muzikalično-deklamatorično akademijo v korist podpornemu društvu dijaškemu. Program priobčili bodemo prilično.

— (Samostalna fara) za Krško še ni zagotovljena tam gori v Ljubljani. Naše dobro ljudstvo pričakuje ugodne rešitve z zaupanjem v Bogal

— (Ubila se je) na Krškem gospa tamošnjega kavarnaja Feslerja, ker je po stopnicah tako nesrečno padla, da je takoj mrtva obležala. Pogreb je bil 15. februarja precej slovesen.

— (Notranjska posojilnica v Postojini) imela je v preteklem upravnem letu denarnega prometa 61.987 gld. 28 kr. Gotovine 31. decembra 1891. leta je bilo 2599 gld. 92 kr. Čisti dobiček znašal je 782 gld. 8 kr. V preteklem letu dalo se je 251 družnikom 50.179 gld. 6 kr. posojil. Zadržni zaklad znaša 3891 gld. 85 kr.

— (Ob rojstveni 300 letnici Jana Amosa Komenskega) je naslov moškemu zboru, kateremu je zložil besede Fr. Gestrin napev pa dr. Gustav Ipavic. V prav šedni vnanji obliki prinaša novo skladbo zadnja 3. številka „Popotnika“ kot prilogo. Gotovo bode posebno dobro došla vsem učiteljem pevcev, ki bodo združeni hoteli praznovati spomin velicega pedagoga.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda na Ponikvi) ima svoj občni letni zbor v nedeljo 21. t. m. ob 4 uri popoldne v prostorih gosp. Podgorškega z nastopnim uspehom: 1. Nago-vor prvomestnikov. 2. Tajnikovo poročilo. 3. Blagajnikovo poročilo. 4. Nasveti. 5. Volitev novega odbora. 6. Upisovanje novih udov. 7. Prosta zabava.

— (V odbor Ormoške čitalnice) bila sta voljena poleg odbornikov, katere smo že imenovali ob svojem času še: č. g. Jakob Cajnhar, mestni župnik, podpredsednikom in g. Jan Knop, c. kr. davčni preglednik, odbornikom. S tem dopolnujemo dotično poročilo.

— (Umrli je) v Trstu dež. sodnije svetnik Karol Dejak, rodом iz Senožeč.

— (Konkurs) napovedala je predvčeranjim znana Tržaška lesna trgovina Simon Metzlees. Pasiv je 450.000 gld. Aktiva znašajo 200 tisoč goldinarjev. Po likvidaciji tvrdke Morpurgo in Parente prišle so razne Tržaške tvrdke v zadrege, ker so uživale pri imenovanju tvrdki precej velik kredit.

— (Slovenski klub na Dunaji) ima v soboto 20. t. m. svoj večer v restavraciji „zur gold. Kugel I. Am Hof, šte. 10, mezzanin“. Berilo ima gosp. dr. Homan „o športu“. Začetek ob 8. uri zvečer. K temu večeru vabijo se na Dunaji živeči Slovenci.

Društvene veselice.

— (Pevsko društvo „Struna“ na Vačah pri Litiji) priredi svoj občni zabavni društveni večer v nedeljo dne 21. svečana v prostorih društvenika g. Franjo Konrad-a. Vspored: 1. dr. B. Ipavic: „Mi vstajamo“. 2. *.*: Slovanska pesem. 3. Gjuro Eisenhut: „V naravi“ (šaljiva polka). 4. Fr. Abt: „Zvečerna“. 5. A. Nedvč: „Popotna pesem“. 6. M. Vilhar: „Slavjanska“. 7. Prosta zabava. Začetek točno ob 1/2 5. uri popoldne. Posebna vabila se ne razpošiljajo.

— (Slovenske dame Saleške doline) vabijo na veselico dne 21. februarja 1892 v čitalnici v Šoštanji. Začetek točno ob 7. uri. Ustopnina za osebo 50 kr., obitelj 1 gld., kmetaki udje 20 kr. Vstop dovoljen je le vabljenim in po udih vpeljanim gostom. Vspored: 1. Pozdrav. 2. J. Kocijančič: „Danes tukaj jutri tam.“ moški zbor z baritonom. 3. dr. G. Ipavic: „Pozdrav“, mešani zbor. 4. Koželjski: „Po jezeru“ dvoigra na citrah. 5. dr. B. Ipavic: „Slovanska pesen“, moški zbor. 6. A. Nedved: „Nazaj v planinski raj“, mešani zbor. 7. Koželjski: „Venec narodnih pesni“, dvoigra na citrah. 8. dr. B. Ipavic: „Na ples“ moški zbor. 9. B. Ples. Med petjem koncertne točke na glasoviru. Pri tej veselici bode prvič nastopil domači mešani zbor broječ nad 30 pevskih sil. Ker se pevkine in pevci jako pridno vadijo in dame vse potrebno pripravljajo, želeti je mnogobrojna udeležbe.

— („Sokol“ v Trstu) priredi v soboto dne 20. t. m. veselico s tamburanjem, igro in plesom; dne 1. marca pa običajno maskarado, za katero se delajo velike priprave.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 16. februarja. Vlada namerava predložiti jutri načrt zakona glede draginskih doklad državnim uradnikom in služnikom. Zahtevala bode 500.000 gld.

Varšava 16. februarja. Gurko ostane definitivno generalni guverner ruske Poljske.

Cetinje 16. februarja. Minister unanjih zadev odpeljal se je v Benetke, da pripelje v Črno Goro truplo tam umrle vdove bivšega kneza črnogorskega Danila, princezinje Darinke.

Madrid 16. februarja. Kraljica-regentinja je dobila pretilna pisma, da bode mladi kralj trpel za usmrtenja v Xeresu. Storile so se potrebne odredbe proti anarhističnim napadom.

Dunaj 17. februarja. Pri nadvojvodinji Mariji Valeriji pokazalo se je lahno unetje pljuč (preumonia catarrhalis). Splošno stanje nikakor opasno. Zavživanje hrane povoljno.

Atene 17. februarja. Nasproti trditvam časopisov je za gotovo konstatovano, da nobeden zastopnik ni storil diplomatskih pritožb zaradi nemirov v Pireju. Mir se ni kalil na dalje. Mnogo krivcev je v preiskovalnem zaporu.

Razne vesti.

* (Ustavljen promet.) Zaradi budih zametov ustavljen je zopet ves promet na železniški progi Steinach Irdning — Obertraun.

* (Parobrod „Vega“ potopil se je) na potu iz Rio Janeira do Bremena. 9000 zabojev bombaža je izgubljenih. Od moštva utonilo je šest mornarjev in kapitan.

* (Strajk mej — dijaki.) V Palermu izjavili so vseučiliški dijaki, da so solidarni s svojimi tovariši v Rimu in so prenehali obiskovati predavanja.

* (Na odru umrla) je v Bruselji pri predstavi igre „Dve sirote“ igralka Henrieta Tormym. Zgrudila se je med igro in bila kmalu mrtva. Predstava se je vsled tega žalostnega dogodka prekinula.

* (Osem deklet ponesrečilo je v snegu) na špansko francoski meji. Ko so se vračale domu zajet jih je v gorovji hud snežni zamet in so našli šest mrtvih, dveh pa neso še našli. Bržkone ju je vihar zagnal v kak prepad.

* (Žrtva igralnice.) V Genovi ustrelil se je neki bogati Španjec Nasera, ko je zaigral vse svoje premoženje v Monte Carlu, baje jeden milijon frankov. To je že štirinajsti samomor v tem letu zaradi izgub v igralnici.

Geneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznanega, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praška“, ki se dobi za nizko ceno in kar upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštnem povzetju razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh škatljic se ne pošilja. 1 (42—3)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

16. februarja.

Pri **Maitre**: Feitler, Plutzner, Schick, Zeller, Almer z Dunaja. — Bousquet iz Trsta. — Schleinger iz Budimpešte. — Jaklisch iz Koševja.

Pri **Stenu**: Richter, Eibeschutz z Dunaja. — Weiss iz Budimpešte. — Tedeschi iz Trsta. — Brandt iz Berlinu.

Pri **južnem kolodvoru**: Vranešić iz Karlova.

— Canadori iz Trsta. — Nowakovsky iz Gradca.

Pri **bavarskem dvoru**: Müller, Weber iz Ljubljane. — Veitschl iz Opatije.

Pri **avstrijskem cesarju**: Carlberger iz Dunaja.

— Pibrovci iz Kroke.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
16. febr.	7. zjutraj	725.0 mm.	—2.0° C	sl. zah.	obl.	7.50 mm.
	2. popol.	723.4 mm.	1.0° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	722.1 mm.	—0.8° C	sl. zah.	obl.	snega.

Srednja temperatura —0.6°, za 0.3° pod normalom.

Dunajska borza.

dué 17. februarja t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 94.50	—	gld. 94.60
Srebrna renta	94.10	—	94.10
Zlata renta	111.20	—	111.25
5% marčna renta	102.80	—	102.80
Akcije narodne banke	1034.—	—	1035.—
Kreditne akcije	306.25	—	308.—
London	118.30	—	118.30
Srebro	—	—	—
Napol.	9.39 1/2	—	9.38 1/2
C. kr. cekini	5.59	—	5.59
Nemške marke	57.97 1/2	—	57.92 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	183 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182	25
Ogerska zlata renta 4%	107	80	80
Ogerska papirna renta 5%	102	50	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	123	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	50	50
Kreditne srečke	100 gld.	185	55
Rudolfove srečke	10	20	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	156	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	234	—	—

Sorodnikom, prijateljem in znancem javljamo potrtim srcem, da je mirno v Bogu zaspal blagorodni gospod

Ignacij Šumi

mesar in posestnik

sinoči ob desetih, v 70. letu svoje starosti, po kratki, mučni bolezn, previden s sv. zakramenti za umirajočega.

Pogreb bode 18. t. m. ob treh popoldne. Sv. maše zadušnice se bodo brale v domači župni cerkvi.

Nepozabni pokojnik bodi priporočen molitvi in blagemu spominu! (167)

V Kranji, dne 17. svečana 1892.

Antonija Šumi, soproga. — Vinko, Janez, Andrej, sinovi. — Terezija Kmet, Franja Kokalj, Marija Kos, hčere. — Andrej Kmet, Matija Kokalj, Josip Kos, zetje. — Marija, Marija, Ivana, sinahe.

Zahvala.

Za mnoge dokaze iskrenega sočutja o bolezn in o smrti preljubljene naše matere, gospe

Marije Perles roj. Škerl

za mnogobrojno spremstvo k zadnjemu počitku in za prelepe darovane vence izrekata najsrčnejšo zahvalo

Josip in Ivana Perles. (166)

Ustrezaje mnogostranskemu zahtevanju, dobivati bode od dné 1. marca t. l. v prijaznih prostorih „gostilnice pri Solcu“, pri tleh in v I. nadstropju dober cenem

opoludanski obed

(ne preko ulice) v abonementu. Blagovoljna oglasila se vsprejemajo do dné 26. t. m.

Z odličnim spoštovanjem

(154—2) Fran Ehrfeld, restavratér.

Velikansko peso

večno deteljo (Luzerne), mnogo-vrstna semena za vrte in trav-nike, zanesljivo kaljiva

prodaja po najnižji ceni (152—2)

PETER LASSNIK v Ljubljani.

Dijaški koledar

dobi se še v nekoliko iztisih

po 40 kr.

v „NARODNI TISKARNI“.

Najboljši sifoni

postavno legirani

pristiroji za soda-vodo

za samotvorno in

tekočo ogljikovo kislino

predaja leta 1814 ustanovljena, s prvimi darili odlikovana

ces. kralj. dež.-priv.

(146—4)

tovarna

Karl Pochtler Dunaj, VII., Kaiserstrasse št. 87.

Ceniki zastoj in frankovano.

Pozor!

gospodinje!

Pozor!

! Razprodaja !

Razprodaja

modrobelo posteklene plošče-vinaste kuhinjske posode

pri

Andr. Druškovič-u

trgovina z železjem

v Ljubljani, Mestni trg št. 10.

Dobiva se tudi vsakovrstno hišno in kuhinjsko orodje po najnižji ceni. — S tem ponuja se vsem p. n. gospodarjem, gostilničarjem, predstojništvom bol-nice itd. najboljša prilika, svoje hišno in kuhinjsko orodje po ceni dopolniti ali pa si novo omisliti.

Nevestam priporočam svojo nalasč za novo gospodarstvo sestavljeno hišno potrebščino iz železa od gld. 15— do gld. 200.—.

Vnanja naročila se takoj in vestno izvrše. (54—10)

! Razprodaja !